

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

Юридична адреса: вул. Мандрика, буд. 7, м. Покровськ, Донецька область, 85302
Адреса для листування: вул. Винокурова (Дніпросталівська) буд. 2, м. Дніпро, 49051
su_kanc@dn.police.gov.ua

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Краматорськ

08 02 2026 року

Старший слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту, слідчого управління ГУНП в Донецькій області капітан поліції Короткий Антон Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42021000000001752 від 19.08.2021 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 260 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Мурсалова Никарана Маїл-огли,
07.10.1977 року народження, уродженця
м. Київ, громадянина України, раніше не
судимого на території України, відоме
місце проживання та реєстрації: Донецька
область, м. Макіївка, вул. Західна, буд. 80,
кв. 61, який не є особою, щодо якої
здійснюється особливий порядок
кримінального провадження,
передбачений ст. 480 КПК України,

про підозру у жорстокому поводженні з військовополоненими, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Мурсалов Никаран Маїл-огли:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – рф) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Статтею 4 Женевської Конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року (далі – ЖК (III) або Третя конвенція) визначено, що особи з числа особового складу збройних сил сторони конфлікту, а також членів ополчення або добровольчих загонів, які є частиною цих збройних сил, які потрапили в полон до супротивника, є військовополоненими у розумінні цієї Конвенції.

Відповідно до положень ст. 13 ЖК (III) з військовополоненими необхідно завжди поводитися гуманно. Будь-який незаконний акт чи бездіяльність з боку держави, що тримає в полоні, які спричиняють смерть або створюють серйозну загрозу здоров'ю військовополоненого, що перебуває під її охороною, забороняються та будуть розглядатись як серйозне порушення цієї Конвенції.

Також ст. 14 ЖК (III) передбачено, що військовополонені за всіх обставин мають право на повагу до їхньої особи й честі.

Згідно зі ст. 15 ЖК (III) держава, що тримає в полоні, зобов'язана забезпечувати безоплатне утримання їх, а також надавати їм безоплатну медичну допомогу, якої вимагає їхній стан здоров'я.

Відповідно до ст. 25 ЖК (III) військовополонених розміщують в умовах, настільки сприятливих, наскільки сприятливими є умови розквартирування в тій самій місцевості військ держави, що тримає в полоні. Ці умови створюються з урахуванням звичок та звичаїв військовополонених і в жодному випадку не повинні бути шкідливими для їхнього здоров'я. Зазначені вище положення застосовуються, зокрема, до спальних приміщень військовополонених, як стосовно загальної площі й мінімальної кубатури, так і стосовно основного обладнання, постільної білизни та ковдр. Приміщення, передбачені для того, щоб ними користувалися військовополонені індивідуально або колективно, повинні бути повністю захищеними від вологи, достатньо обігріватися й освітлюватися, зокрема між настанням темноти й вимкненням світла.

Також ст. 26 ЖК (III) передбачено, що основний добовий раціон харчування повинен бути достатнім за кількістю, якістю й різноманітністю для того, щоб підтримувати добрий стан здоров'я військовополонених та запобігати втраті ваги або розвитку недостатності харчування. До уваги слід брати й звичний для військовополонених режим харчування. Військовополонених забезпечують питною водою в достатній кількості.

Згідно зі ст. 27 ЖК (III) одяг, білизна та взуття видаються військовополоненим у достатній кількості державою, що тримає в полоні, з урахуванням кліматичних умов місцевості, де вони перебувають. Формений одяг збройних сил супротивника, захоплений державою, що тримає в полоні, повинен видаватися військовополоненим, якщо він відповідає кліматичним умовам.

Відповідно до ст. 29 ЖК (III) держава, що тримає в полоні, зобов'язана вживати всіх санітарно-профілактичних заходів, необхідних для забезпечення в таборах чистоти й умов, сприятливих для здоров'я, а також для запобігання епідеміям. Військовополонені повинні мати у своєму розпорядженні вдень і вночі санітарне обладнання, що відповідає правилам гігієни й тримається в постійній чистоті. Також, крім лазень та душів, обладнаних у таборах, військовополонених забезпечують у достатній кількості водою й милом для особистого туалету й прання їхньої білизни; із цією метою їм надають необхідні приміщення, обладнання та час.

Також ст. 31 ЖК (III) передбачено, що медичні огляди військовополонених проводяться, принаймні, раз на місяць. Вони включають визначення й записування ваги кожного військовополоненого. Їхньою метою, зокрема, є перевірка загального стану здоров'я, харчування та чистоти військовополонених, а також виявлення інфекційних хвороб, особливо туберкульозу, малярії та венеричних хвороб.

Згідно зі ст. 4 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, з військовополоненими повинні поводитися гуманно.

Відповідно до ст. 7 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, утримання військовополонених покладається на уряд, у владі якого вони знаходяться. За відсутності спеціальної угоди між воюючими сторонами,

військовополонені користуються на тих самих умовах харчуванням, приміщенням і одягом, як і війська уряду, який взяв їх у полон.

Статтею 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р., що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 р. передбачено, що фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. Будь-яка навмисна дія чи навмисна бездіяльність, що серйозно загрожує фізичному чи психічному стану або недоторканності будь-якої особи, яка перебуває під владою супротивної сторони, до котрої вона не належить, та які або порушують будь-яку із заборон, що містяться в пунктах 1 і 2, або не виконують вимог пункту 3, є серйозним порушенням цього Протоколу.

Згідно з положеннями ст. 43 Протоколу I особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції), є комбатантами.

Відповідно до ст. ст. 44, 45 Протоколу I будь-який комбатант, як це визначено у статті 43, який потрапляє під владу супротивної сторони, є військовополоненим й тому користується захистом Третьої конвенції (Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року).

Згідно зі ст. 75 Протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, як насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб.

Відповідно до ст. 8(2)(a)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду нелюдське поводження є воєнним злочином.

Починаючи з весни 2014 року, невстановлені представники окупаційної влади РФ спрямували свою діяльність на створення на тимчасово окупованій території Донецької області місць нелегального (незаконного) ув'язнення цивільних осіб – мешканців окупованої території Донецької області, зокрема тих, які займають активну проукраїнську позицію, та полонених військовослужбовців Збройних Сил України.

Однією з таких установ є т.зв. Державна бюджетна установа «Західна виправна колонія Державної служби виконання покарань Міністерства юстиції ДНР», з місцем фактичного розташування за адресою: Донецька обл., м. Макіївка, вул. Тореца, буд. 62/1.

За вищенаведених обставин громадянин України Мурсалов Никанар Майло, 07.10.1977 р.н., обіймаючи посаду т.зв. начальника Державної бюджетної установи «Західна виправна колонія Державної служби виконання покарань Міністерства юстиції ДНР» (далі – Макіївська ВК № 97), діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Макіївської ВК № 97 (стосовно яких проводиться досудове розслідування), та перебуваючи за адресою: Донецька обл., м. Макіївка, вул. Тореца, буд. 62/1, усвідомлюючи

наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, з 22 червня 2016 року по січень 2018 року вчиняв дії, пов'язані із жорстоким поводженням з військовополоненими, створивши у приміщеннях вказаної установи такі умови утримання військовополонених, які є несумісними з повагою до людської гідності, нездатні забезпечити здоров'я та добробут військовополонених, тобто становлять нелюдське поводження.

Епізод щодо Каліна О.В.:

Громадянин України Калін Олександр Володимирович, 18.02.1976 р.н., перебуваючи 13.09.2015 біля смт Луганське Артемівського району (нині – селище Луганське Світлодарської міської громади Бахмутського району) Донецької області, виконуючи бойове завдання, приймаючи безпосередню участь у збройному конфлікті, будучи затриманим представниками окупаційних військ РФ набув статусу військовополоненого та 22.06.2016 поміщений до Макіївської ВК № 97 за адресою: Донецька обл., м. Макіївка, вул. Тореза, буд. 62/1, де утримувався до 27.12.2017.

При цьому, Мурсалов Никаран Маїл-огли, будучи начальником Макіївської ВК № 97, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників колонії (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що військовополонені, які утримувались у вказаній установі, зокрема Калін О.В., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 13, 14, 15, 25, 26, 27, 29, 31 ЖК (III), ст. ст. 11, 75 Протоколу I, ст. ст. 4, 7 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, встановив умови утримання військовополонених, які є несумісними з повагою до людської гідності, нездатні забезпечити здоров'я та добробут утримуваних.

Так, у вищевказаний період Калін О.В. утримувався у камері з постійним штучним освітленням, яке не вимикалося цілодобово, без опалення в холодну пору року та належної вентиляції.

Водночас Каліна О.В. було позбавлено достатньої кількості продуктів харчування, оскільки раціон складався з їжі, малоприсадної до вживання. Через відсутність питної води потерпілий вимушений був вживати технічну.

Крім того, Каліна О.В. було позбавлено можливості підтримувати належну гігієну тіла внаслідок обмеження необхідної кількості технічної води на особу та часу.

Також, Каліну О.В. не надавалась медична допомога, необхідна останньому при зверненнях зі скаргами на стан здоров'я, а також не проводились систематичні медичні огляди.

Як наслідок, Каліну О.В. завдано фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо Кодьмана О.С.:

Громадянин України Кодьман Олексій Сергійович, 15.11.1986 р.н., перебуваючи 12.11.2015 біля с. Пищевик Волноваського району (нині –

с. Кальміуське Сартанської селищної територіальної громади Маріупольського району) Донецької області, виконуючи бойове завдання, приймаючи безпосередню участь у збройному конфлікті, будучи затриманим представниками окупаційних військ рф набув статусу військовополоненого та 22.06.2016 поміщений до Макіївської ВК № 97 за адресою: Донецька обл., м. Макіївка, вул. Тореза, буд. 62/1, де утримувався до 27.12.2017.

При цьому, Мурсалов Никаран Маїл-огли, будучи начальником Макіївської ВК № 97, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Макіївської ВК № 97 (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що військовополонені, які утримувались у вказаній установі, зокрема Кодьман О.С., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 13, 14, 15, 25, 26, 27, 29, 31 ЖК (III), ст. ст. 11, 75 Протоколу I, ст. ст. 4, 7 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, встановив умови утримання військовополонених, які є несумісними з повагою до людської гідності, нездатні забезпечити здоров'я та добробут утримуваних.

Так, у вищевказаний період Кодьман О.С. утримувався у камері з постійним штучним освітленням, яке не вимикалося цілодобово, без опалення в холодну пору року та належної вентиляції. При цьому останній не забезпечувався одягом та білизною з урахуванням кліматичних умов, а теплі речі було відібрано, оскільки вони відносилися до форменого одягу Збройних Сил України.

Також Кодьмана О.С. було позбавлено достатньої кількості продуктів харчування, оскільки раціон складався з однотипної їжі, малопридатної до вживання та у малих порціях, що призвело до втрати потерпілим близько 30 кг власної ваги. Через відсутність питної води потерпілий вимушений був вживати технічну.

Крім того, Кодьмана О.С. було позбавлено можливості підтримувати належну гігієну тіла внаслідок обмеження необхідної кількості технічної води на особу та часу.

У вищевказаний період Кодьману О.С. не надавалась медична допомога, необхідна останньому у зв'язку зі скаргами на стан здоров'я, а також не проводились систематичні медичні огляди.

Як наслідок, Кодьману О.С. завдано фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо Пантюшенка Б.В.:

Громадянин України Пантюшенко Богдан Валерійович, 18.04.1984 р.н., перебуваючи 18.01.2015 біля с. Спартак Ясинуватського району (нині – Ясинуватської міської громади Донецького району) Донецької області, виконуючи бойове завдання, приймаючи безпосередню участь у збройному конфлікті, будучи затриманим представниками окупаційних військ рф, набув статусу військовополоненого та 22.06.2016 поміщений до Макіївської ВК № 97,

що розташовується за адресою: Донецька обл., м. Макіївка, вул. Тореза, буд. 62/1, де утримувався до січня 2018 року.

При цьому, Мурсалов Никаран Маїл-огли, будучи начальником Макіївської ВК № 97, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Макіївської ВК № 97 (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що військовополонені, які утримувались у вказаній установі, зокрема Пантюшенко Б.В., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 13, 14, 25, 26, 27, 29 ЖК (III), ст. ст. 11, 75 Протоколу I, ст. ст. 4, 7 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, встановив умови утримання військовополонених, які є несумісними з повагою до людської гідності, нездатні забезпечити здоров'я та добробут утримуваних.

Так, у вищевказаний період Пантюшенко Б.В. утримувався у камері з постійним штучним освітленням, яке не вимикалося цілодобово, без опалення в холодну пору року. При цьому останній не забезпечувався одягом та білизною з урахуванням кліматичних умов.

Водночас Пантюшенка Б.В. позбавлено достатньої кількості продуктів харчування, оскільки раціон складався з однотипної їжі, малоприсадної до вживання та у малих порціях, що призвело до втрати потерпілим близько 20 кг власної ваги. Через відсутність питної води потерпілий вимушений був вживати технічну.

Крім того, Пантюшенка Б.В. було позбавлено можливості підтримувати належну гігієну тіла внаслідок обмеження необхідної кількості технічної води на особу та часу.

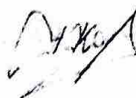
Як наслідок, Пантюшенку Б.В. завдано фізичних та моральних страждань.

Враховуючи викладене, Мурсалов Никаран Маїл-огли, перебуваючи на посаді т.зв. начальника Державної бюджетної установи «Західна виправна колонія Державної служби виконання покарань Міністерства юстиції ДНР», діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників колонії (стосовно яких проводиться досудове розслідування), у порушення вимог ст. ст. 13, 14, 15, 25, 26, 27, 29, 31 Женевської Конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року, ст. ст. 11, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, ст. ст. 4, 7 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, створив умови утримання військовополонених, які є несумісними з повагою до людської гідності, нездатні забезпечити здоров'я та добробут військовополонених, тобто становлять нелюдське поводження.

Таким чином, Мурсалов Никаран Маїл-огли обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з військовополоненими, вчиненому

за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Антон КОРОТКИЙ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу процесуального
керівництва та підтримання публічного
обвинувачення управління
протидії злочинам, вчиненим
в умовах збройного конфлікту,
Донецької обласної прокуратури

Сергій КНИШ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2026 року.

Захисник

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2026 року.

Старший слідчий відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Антон КОРОТКИЙ